

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 19-04-28952 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אפרת ונקרט

תובע פלוני ת"ז 051310605

ע"י ב"כ עו"ד אנוש בוכניק

נגד

נתבעת פלונית ת"ז 052933520

פסק דין

האם יש להוציא ממצבת הנכסים המשותפים של הצדדים במסגרת איזון משאבים את תוספת "היעדר הקביעות" המשולמת לתובע וכן את הזכויות הפנסיוניות אשר משולמות לתובע בגין שירותו הצבאי הסדיר?

אלו הן שתי השאלות העומדות להכרעה בפני במסגרת הליך זה.

הרקע לתובענה

1. הצדדים הינם בני זוג שנישאו בשנת 1975 והתגרשו בשנת 2005. לצדדים שלושה ילדים (כיום בגירים).

התובע שירת בשירות צבאי חובה בתקופה 13.5.1970 ועד 12.5.1973. עם סיום שירות החובה המשיך התובע לשירות קבע עד ליום 28.5.1977. ביום 30.5.1979 התגייס התובע XXX ופרש בדרגת XXX ביום 30.7.1999. בשנת 1992 רכשו הצדדים את זכויות הותק של התובע עבור תקופת שירותו בצבא קבע. מאז פרישתו של התובע משירותו בXXX, מקבל התובע פנסיה תקציבית בשיעור של 60.30% מהמשכורת הקובעת, כאשר 6% מתוכם בגין שירות החובה של התובע בצה"ל.

2. יחסי הצדדים עלו על שרטון ובשנת 2004 פתחו הצדדים בהליכים משפטיים.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 19-04-28952 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

ביום 19.4.2005 הגיעו הצדדים להסכמות בכלל העניינים, אשר אושרו על ידי בית המשפט (להלן – ההסכם).

סעיף 17 להסכם קובע כדלקמן: "כל אחד מהצדדים זכאי למחצית הפנסיה והזכויות הסוציאליות של משנהו וכן למחצית חשבון הנאמנות שנמצא בבנק _____ על שם ב"כ האישה.

החשבון יחולק בחלקים שווים בין הצדדים ביום סידור הגט. כמו כן יוצא צו למקום עבודתו של הבעל בXXX, על זכאותה של הגב' _____ למחצית מתשלומי הפנסיה של הבעל."

סעיף 18 להסכם קובע: "במועד סידור הגט, הבעל יקבל מחצית הכספים שנצברו על שם האישה, במהלך הנישואין ועד ליום סידור הגט, לרבות קופות גמל וקרן ההשתלמות, מחלקה בכספי הנאמנות.

מוסכם שמחצית הכספים שנמשכו על ידי הבעל מהפיצויים שקיבל YYY, יקוזזו גם הם מהכספים שאמור הבעל לקבל מחשבון הנאמנות כאמור בסעיף 17 לעיל."

החל ממועד זה מקבלת התובעת מחצית מגמלתו של התובע ישירות לחשבון הבנק שלה וזאת בהתאם להסכם בין הצדדים.

3. ביום 14.4.2019 הוגשה תביעתו של התובע נשוא פסק דין זה.

תביעתו של התובע בהליך זה עברה מספר גלגולים עד שבסיום דיון ההוכחות שהתקיים ביום 23.12.2020 הסכימו הצדדים כי הפלוגתות העומדות להכרעה בפני הן אך ורק:

- א. תוספת היעדר הקביעות אשר שולמה ומשולמת לאחר מועד הקרע. האם משותפת היא גם לנתבעת או שאינה משותפת ושייכת לתובע בלבד.
- ב. האם הצבירה לפנסיה בגין תקופת השירות החובה של התובע מלפני נישואי הצדדים בשנים '70-'73 היא רכיב המשותף לצדדים וכלול במסגרת החלוקה של 50% שבהסכם.

ביחס לסעדים הנוספים שהתבקשו בכתב התביעה, הוסכם בין הצדדים כי טענות התובע לעניין זה נזנחו וכי יש ליתן פסק דין אך ורק בפלוגתאות שהוגדרו על ידי הצדדים. (לעניין זה – ראו עמ' 25 ש' 8-14).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 19-04-28952 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

4. הצדדים שניהם נחקרו בפני ולאחר סיום שמיעת ההוכחות הצדדים הגישו סיכומים בכתב והגיעה העת למתן פסק דין.

טענות הצדדים בתמצית

5. **התובע** טוען כי הנתבעת אינה זכאית למחצית מהזכויות הפנסיוניות שצבר בגין תקופת שירות החובה בצה"ל. לטענתו, צבירת הותק הפנסיוני בגין תקופת שירות החובה בצה"ל מקורה בתקופה שלפני נישואי הצדדים ומאחר ותקופה זו לא נרכשה על ידי הצדדים במהלך נישואיהם זכויות אלו אינן משותפות והנתבעת אינה זכאית למחצית הגמלה המשולמת לתובע בגין שירות החובה הצבאי.

לטענתו, זכויות אלו נצברו במהלך שירות החובה הצבאי, טרם נישואי הצדדים. עצם העובדה שבתקופת שירות החובה הצבאי לא היו הצדדים נשואים היא הקובעת, ולא מועד התגבשות הזכות שהוא למעשה לאחר 10 שנות שירות בXXX.

6. בנוסף טוען התובע כי אף בהתאם להסכם בין הצדדים לא התכוונו הצדדים לשתף נכסים חיצוניים ולהכליל במצבת נכסי האיזון נכסים חיצוניים.

ככל שביקשה הנתבעת לקבל חלק בזכויות שצבר התובע לפני הנישואין היה עליה לכלול זאת מפורשות בהסכם. לשון ההסכם ועדותה של הנתבעת מלמדים שהצדדים לא התכוונו להוסיף לתקופת השיתוף נכסים חיצוניים.

עוד טוען התובע כי הוא עותר למעשה בהליך זה להורות לנתבעת לממש כראוי וכדין את ההסכם בין הצדדים שקיבל תוקף של פסק דין.

7. גם תוספת העדר הקביעות המשולמת לתובע במסגרת הפנסיה הXXX החל משנת 2019 היא נכס חיצוני לטענתו. מדובר בתוספת שהתגבשה, התהוותה ונצברה לאחר מועד הקרע. לגישתו, החלטת הממשלה ש/33 משנת 1979 רק היוותה את המקור החוקי המעגן את שמירת עקרון השוויון אך לא קבעה תוספת שכר עתידית כלשהי בפועל או חייבה את קיומה של תוספת כזאת והזכות לקבלת התוספת התגבשה רק בשנת 2006, לאחר מועד הקרע, המועד בו משרתי צה"ל קיבלו את התוספת ורק מאותה העת ורק מכוח אותו עיקרון על של שמירת שוויון קמה לXXX וליתר משרתי כוחות הביטחון (לרבות שב"ס, שב"כ ועוד) הזכות לקבלה.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 19-04-28952 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

8. עוד טוען התובע כי המועד בו נוצרה הזכות החוקית לקבלת הזכות אינו הנתון הרלוונטי בשאלת הצורך באיזון כי אם המועד בו ניתנה ונצברה הזכות בפועל. תוספת היעדר הקביעות היא למעשה זכות, נכס פיזי, אשר ניתן לתובע לאחר מועד הקרע ואינה ברת איזון.

9. **הנתבעת** טוענת מנגד כי זכותו של התובע, הן לגמלאות בגין תקופת שירות החובה והן לתוספת היעדר הקביעות התגבשה במועד שירותו של התובע ב-XXX, אשר התבצע כולו במהלך החיים המשותפים.

במהלך החיים המשותפים רכשו הצדדים במשותף את זכויות הפנסיוניות של התובע בגין שירות הקבע ואלמלא רכישת הזכויות שהתבצעה במהלך חיי הנישואין לא היה התובע זכאי כלל לזכויות הפנסיה שנצברו לזכותו במהלך שירות החובה.

זכויות אלו הוטמעו בזכויות הפנסיוניות שצבר התובע בתקופת שירותו ב-XXX, היינו בתקופת החיים המשותפים ובהעדר הסכם מפורש כי זכויות אלה אינן נכללות ברכוש המשותף. הדבר מלמד על כוונת הצדדים ליצור שיתוף מלא גם בזכויות הפנסיוניות ולא לנהל פנקסנות.

10. עוד טוענת הנתבעת כי על התובע לכבד את ההסכם עליו חתם וכי ההסכם הינו מארג שלם של סעיפים השלובים זה בזה והוסכמו על ידי הצדדים ולא ניתן להפריד או לבטל או לשנות סעיפים מסוימים מתוכו.

כך, ההסכם בין הצדדים קובע כי הנתבעת זכאית למחצית זכויות הפנסיוניות והסוציאליות של התובע. לשון ההסכם ברורה ואינה ניתנת לפרשנות. נכסים שהצדדים רצו להחריג ממצבת הנכסים ברי האיזון צוינו במפורש בהסכם.

דיון והכרעה

א. זכויות פנסיוניות בגין שירות צבאי חובה

11. אין מחלוקת כי התובע יצא לגמלאות בשנת 1999 ומאז הוא מקבל גמלה בגין כל שנות שירותו בצבא וב-XXX בשיעור של 60.3% כאשר 6% משיעור הגמלה משולם לתובע בגין שירות החובה של התובע בצה"ל.

12. ההסכם בין הצדדים אשר נחתם בשנת 2005, כ-6 שנים לאחר יציאתו של התובע לגמלאות, קובע כי "כל אחד מהצדדים זכאי למחצית הפנסיה והזכויות הסוציאליות של משנהו". (דגש שלי א.ו.).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 19-04-28952 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

מכאן, שבהתאם ללשון ההסכם, הנתבעת זכאית **למחצית** מהגמלה המשולמת לתובע. לא מצאתי לקבל את טענת התובע כי ככל שביקשה הנתבעת לקבל חלק בזכויות שצבר התובע בגין שרות החובה שלו שארע לפני הנישואין היה עליה לכלול זאת מפורשות בהסכם. אדרבא, לטעמי, בניגוד לטענת התובע, לשון ההסכם ברורה ואינה משתמעת לשתי פנים. לשון ההסכם קובעת ברחל ביתך הקטנה כי הנתבעת זכאית **למחצית** הפנסיה של התובע כפי שגם התובע זכאי היה **למחצית** זכויות הפנסיה של הנתבעת.

לפיכך ובהתאם ללשון ההסכם זכאית הנתבעת למחצית מגמלת התובע כפשוטה ללא הבחנה בין הזכויות המרכיבות את הגמלה.

הצדדים לא התייחסו בהסכם למרכיבי הגמלה וההסכם אינו כולל כל הוראה הקובעת כי התובעת זכאית למחצית הזכויות שצבר התובע במשך החיים המשותפים אלא למחצית הגמלה. הא ותו לא.

13. בעת חתימת ההסכם, התובע כבר קיבל את הפנסיה מזה כ- 6 שנים. בשלב זה ידע התובע, או למצער היה עליו לדעת, מה שיעור הפנסיה שקיבל על מרכיביה השונים ולו רצה להחריג מרכיב ממרכיבי הגמלה, היה עליו לעשות כן במעמד חתימת ההסכם כפי שעשו הצדדים בסעיף 18 להסכם, בהתייחס לזכויות הנתבעת.

14. בנוסף, עיון בהסכם מלמד כי הצדדים חילקו את כל הזכויות הסוציאליות והעתודות הכספיות שווה בשווה בין הצדדים.

הדעת נותנת כי הצדדים, אשר נישאו בצעירותם טרם הספיקו לצבור זכויות או נכסים כלשהם, סברו שניהם במועד חתימת ההסכם כי כל רכושם במועד הגירושים למעשה נצבר בעמל משותף במהלך החיים המשותפים ולאור תקופת החיים המשותפים הממושכת, סבורני כי נכון עשו הצדדים בעת שחילקו את נכסיהם בחלקים שווים, וכך יש לנהוג בנסיבות כגון אלו.

15. לא זו אף זו, מדובר בהסכם גירושין שנכרת ונחתם לאחר הליך גישור ממושך שהסדיר את מכלול נושאי הפרידה בין הצדדים, כאשר שני הצדדים היו מיוצגים וההסכם אף קיבל תוקף של פסק דין.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 19-04-28952 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

- בכל הנוגע להסכמי גירושין, נקבע לא אחת כי יש להקנות להסכם גירושין יציבות ואמינות "אחרת לא יהיה ערך להסכם גירושין וכל הסכם יהיה רק בגדר שלב ביניים עד לפניה חוזרת לבית המשפט" (ע"א 4545/92 שטיין נ' שטיין, (13.6.1994)).
- עוד נקבע בהקשר של הסכמי גירושין כי יש להתייחס אליהם כאל מקשה אחת ולא כאסופת הוראות העוסקות בסוגיות שונות משום שההתייבויות המצויות בהסכם כזה שלובות זו בזו ואינן ניתנות להפרדה וכך גם במקרה דנן. אין מקום להפריד את סעיף 17 המתייחס לזכאותם של הצדדים בזכויות הפנסיוניות של כל צד משאר סעיפי ההסכם.
16. בהקשר זה אין די בטענה כי ההסכם אינו כולל חיובים שלובים או ויתורים שונים על מנת להוות הצדקה להפחתת מזונות. גם אם ההסכם אינו מפרט את הוויתורים שעשו הצדדים על מנת לסיים את הסכסוך בהסכמה, הרי שמטבע הדברים, כאשר מדובר בהסכם גירושין כולל, המסדיר את כלל ענייניהם של הצדדים עם סיום דרכם המשותפת, פשיטא שכל אחד מהצדדים עשה ויתורים מוויתורים שונים עת חתם על ההסכם גם אם הדבר לא נרשם בהסכם ברחל ביתך הקטנה.
17. בניגוד לטענת התובע, לא מצאתי כי מדובר בתביעה ליישומו הנכון של ההסכם אלא שסבורה אני כי מדובר בתביעה לשינוי מהותי בהסכם המתייחס לשיעור חלקה של הנתבעת בזכויות הפנסיוניות של התובע וכי בתביעה זו למעשה מבקש התובע לשנות מהסכמות הצדדים שקיבלו ביטוי בהסכם.
18. יתרה מכך, גם מבחינה מהותית הנתבעת זכאית לטעמי למחצית מזכויות הפנסיה המשולמות לתובע בגין שירות החובה הצבאי של התובע. ואסביר.
- סעיף 63(ג)א לחוק שירות המדינה גמלאות (נוסח משולב) תש"ל – 1970 קובע כי מי שפרש לגמלאות מהשירות כעובד שירות הביטחון, תובא בחשבון גם תקופת שירות החובה שלו בחישוב הגמלה בהתקיים שני תנאים:
- (1) הוא הצטרף לשירות עד ליום 31.12.2000 ;
- (2) והוא שירת עשר שנים לפחות במצטבר בשירות בטחוני.
- במקרה דנן, זכותו של התובע, שהחל את שירותו ב־XXX בשנת 1979 כי תקופת שירות החובה בצה"ל תובא בחישוב הגמלה, מותנית בשירות של 10 שנים רצופות ב־XXX.
- כך שלמעשה, נכון הדבר כי שירות החובה הצבאי של התובע התבצע טרם החיים המשותפים, אולם זכאותו לגמלה בגין שירות זה התגבשה במהלך ולאחר השלמת 10 שנות שירות רציף ב־XXX, אשר אין מחלוקת, שהתבצעו רובן ככולן במהלך תקופת החיים המשותפים.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 19-04-28952 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

19. לא יכולה להיות מחלוקת כי אלמלא שירת התובע ב-XXX את תקופת הזמן הדרוש לצורך קבלת גמלה בגין שירות החובה, לא היה התובע זכאי לגמלה בגין תקופת שירותו הצבאי.

לפיכך, משזכאותו של התובע לגמלה בגין תקופת שירות צבא החובה התגבשה במהלך החיים המשותפים זכאית הנתבעת לחלקה בגמלה שנצברה בתקופת שירותו של התובע ומשולמת כיום לתובע.

עוד יש לציין כי במקרה דנן מדובר בתקופת נישואין ארוכה, כאשר לשני הצדדים היו אלו נישואין ראשונים כאשר שני הצדדים היו עוד בתחילת דרכם וצבירת הנכסים נעשתה בכוחות משותפים במהלך החיים המשותפים ולטעמי, בפרט במקרה דנן, אין מקום להפריד בין תקופת הנישואין לתקופת השירות הצבאי בעיקר, כאשר הזכות לגמלה בגין שירות החובה בצה"ל כאמור התגבשה למעשה בתקופת החיים המשותפים עת שירת התובע ב-YYY וב-XXX (ראה לעניין זה גם בע"מ 2038/07 פלוני נ' פלוני, ניתן ביום 2.9.2007).

20. לנוכח האמור, גם לגופו של עניין, מצאתי כי יש לדחות את תביעת התובע בסוגיית צבירת זכויותיו בגין שירות צבא החובה שלו.

21. זאת ועוד. תביעת התובע הוגשה בשיהוי ניכר ואף מטעם זה יש מקום לדחותה.

כאמור, הצדדים התגרשו עוד בשנת 2005 והנתבעת מקבלת מאז מחצית מגמלתו של התובע. עם זאת, רק בשנת 2019, כ-14 שנה לאחר גירושי הצדדים, הגיש התובע תביעה זו שבפני בטענה כי הנתבעת אינה זכאית למחצית מזכויותיו הפנסיוניות המשולמות לו בגין השירות הצבאי. מדובר בזמן ממושך שלא נמצא לו כל הסבר המצדיק הגשת התביעה 14 שנים לאחר חתימת ההסכם.

22. לא מצאתי לקבל טענת התובע כי במהלך כל התקופה ממועד חתימת ההסכם ועד להגשת תביעה זו שבפני הניח התובע כי הנתבעת מקבלת רק את חלק הגמלה שנצברה במהלך החיים המשותפים ללא החלק המשולם בגין שירות החובה בצה"ל וכי החשבות במחלקת שכר וגמלאות ב-XXX האמונה על תשלום הגמלאות תבצע את ההתחשבויות בעצמה ותשלם לתובעת רק את המחצית מהגמלה שנצברה במהלך החיים המשותפים.

טענה זו אין לה כל אחיזה במציאות ואינה מתיישבת עם שורת ההיגיון והשכל הישר.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 19-04-28952 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

בהסכם הגירושין נכתב מפורשות כי הנתבעת זכאית למחצית הגמלה. הצו שהוצא לחשבות
בXXX קובע כי יש לשלם לנתבעת מחצית גמלתו של התובע. לפיכך על החשבות לשלם
לנתבעת מחצית מגמלתו של התובע הן בהתאם לפסק הדין והן בהתאם לצו שהוצא מכוחו.
היעלה על הדעת כי החשבות, זרועו של משלם הגמלה, שהוא צד ג', תפרש מסמכים אלו כי
מדובר רק בגמלה שנצברה במהלך החיים המשותפים? האם יש בידי החשבות האפשרות
לקבוע מהי תקופת החיים המשותפים?

ברי כי משלם הגמלה מבצע את פסק הדין והצו כלשונו. ככל שנכתב מחצית אזי ישלם
משלם הגמלה לנתבעת מחצית מהגמלה. ככל שנכתב 45% ישלם משלם הגמלה 45%. אין זה
מתפקידו של משלם הגמלה לקבוע את חלקה של הנתבעת בגמלתו של התובע או לבחון את
פסק הדין אלא ליישם פסק הדין והצו כלשונו וככתבו. אין זה גם מתפקידו של משלם הגמלה
לקרוא את ההסכם ולפרשו כאילו הצדדים התכוונו למחצית הזכויות שנצברו במסגרת
החיים המשותפים.

23. מסתבר בעיני יותר כי התובע גילה לפתע פתאום כי הנתבעת אינה זכאית לזכויות בנכסים
חיצוניים וכי לכאורה (ורק לכאורה, שכן הבעתי כבר דעתי לגופו של עניין) עשה מקח טעות
באשר (לכאורה) לא זכאית הנתבעת למחצית מהגמלה אלא ל- 45% בלבד ולכן הגיש תביעה
זו במועד בו הוגשה:
וכך העיד התובע בפני:

ש. הסכם הגירושין נחתם לפני השופט _____, היא הקריאה את ההסכם,

שאלה אם חתמתם מרצונכם החופשי

ת. כן, בהתאם לחוק

ש. סעיף 22 להסכם הגירושין (מצטטת), כלומר אין לך טענה או תביעה מעבר

לאמור בהסכם

ת. נכון, אבל בתום ליבי לא תיארתי שהנושא הזה יתפוס את התאוצה שלו

ומסתבר שיש פער של 5 שנים

ש. במסגרת הליך הגירושין נדונו הזכויות הסוציאליות

ת. נכון

ש. סעיף 7 לתצהירי עדות ראשית (מצטטת) נכון

ת. כן

ש. סעיף 8, (מצטטת), כל הזכויות הסוציאליות נדונו אז?

ת. כן

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 19-04-28952 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

ש. אין שינוי בעובדות שהיו בהליכים ב 2004 לבין ההליכים והעובדות שקיימות עכשיו

ת. יש גם יש ואפרט. הנתונים שהעלית אותם הם נתונים מספריים, שמתייחסים לרגע שהתגייסתי והשתחררתי. בעקבות השנים צצו שאלות, אני בחוג חברים שהם במערכת הביטחון, באחד המפגשים העליתי את זה, ואז צצו שאלות של חברים, עלה הנושא של אותם 5 שנים של הפער ומשם זה התגלגל עד לרגע זה.

(עמ' 13 ש' 16-23)

24. לטעמי, אין בעובדה כי התובע גילה לאחרונה כי לכאורה עשה מקח טעות בעניין הגמלה כדי להצדיק שינוי ההסכם לאחר תקופה כה ארוכה. זאת, גם אם הנתבעת לא הייתה זכאית לכאורה לחלק מהגמלה המשולם לתובע בגין שירות החובה הצה"לי.

חוות דעת המומחה

25. ערה אני לחוות דעת האקטואר שהוגשה לתיק ביום 5.7.2020 ולפיה הנתבעת אינה זכאית למחצית זכויות הפנסיה שצבר התובע במהלך שירות החובה בצה"ל, אולם סבורני כי שגה האקטואר בפרשנותו את החוק בכל הנוגע למצבת נכסי השיתוף בין הצדדים וכפועל יוצא שגה בקביעת אחוז חלקה של הנתבעת בגמלתו של התובע.

אכן נטיית בתי המשפט, בהיעדר טעם לנהוג אחרת, היא לקבל את חוות דעת המומחים שמונו מטעם בית משפט ולסמוך ידם עליה. עם זאת, אין בית המשפט מהווה חותמת גומי לקביעות המומחים שמונו מטעמו וניתן לסטות מקביעות חוות הדעת כאשר יש לכך הצדקה, וכך המקרה שלפני. מה גם שבמקרה זה עוסק חלק זה של חוות הדעת בפרשנות משפטית של החוק ולא במומחיות מקצועית ספציפית בעניינים שאינם משפטיים בהם יש לכאורה יתרון למומחים על פני בית המשפט.

26. טוען המומחה בחוות דעתו מיום 5.7.20 כי שירות החובה של התובע התבצע טרם הנישואין והצדדים לא חיו חיי שיתוף עת שירת את שירות החובה שלו ומשכך לא קמה לתובעת זכות לקבל חלק מהזכויות אשר משולמות לתובע בגין שירות החובה הצבאי שלו.

27. בנסיבות המקרה דנן, איני יכולה להסכים עם פרשנות זו. כפי שפורט לעיל, זכויותיו של התובע לגמלה בגין תקופת השירות הצבאי חובה **צמחו והתגבשו במהלך החיים המשותפים** עת שירת התובע בXXX. אלמלא שירותו של התובע בYYY ובXXX, לא היה התובע זכאי

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 19-04-28952 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

לגמלה בגין תקופת שירות החובה בצה"ל. הגם שהגמלה משולמת למעשה בגין תקופת שירות החובה הצה"לי, הלכה למעשה מדובר בהטבה הניתנת לXXX בגין שירותם בXXX במקרה בו שירתו למעלה מ- 10 שנים. מכאן שמדובר בזכויות שצמחו והתגבשו במהלך שירותו של התובע בXXX, שהתבצע כולו במהלך החיים המשותפים, ומשכך זכאית התובעת למחצית מהזכויות הפנסיוניות שנצברו לתובע במהלך שירותו הצבאי.

28. לנוכח האמור אני דוחה את מסקנתו ופרשנותו של המומחה בסוגיה זו וקובעת כי הנתבעת זכאית למחצית מכלל זכויות הפנסיה של התובע ללא כל החרגה.

ב. תוספת היעדר הקביעות

29. תוספת היעדר ביטחון תעסוקתי המכונה על ידי הצדדים תוספת היעדר קביעות (להלן – "התוספת") משולמת לכלל חיילי הקבע בצה"ל (למעט הרמטכ"ל) וגמלאי הקבע. התוספת משולמת למשרתי הקבע מכוח סיכומים בין צה"ל לבין משרד האוצר משנת 2006 ומשנת 2007.

לבתי הדין לעבודה הוגשו בשנים האחרונות תביעות שונות על ידי שוטרים, סוהרים ועובדי שירות הביטחון, פעילים וגמלאים, אשר עתרו לתשלום התוספת גם לשוטרים וסוהרים גמלאים שגמלתם משולמת לפי חוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב] תש"ל – 1970.

זכאותם של השוטרים והסוהרים (הן הפעילים והן הגמלאים) לתוספת קמה להם מכוח החלטת הממשלה ש/33 מיום 22.1.1979 אשר אושרה גם בהחלטת ממשלה מס' 1156 מיום 8.12.1985 ולפיה הוצמד שכרם של השוטרים והסוהרים לשכר המשרתים בצבא קבע ולפיכך השוטרים והסוהרים זכאים לתוספת זו (היעדר קביעות) בדיוק כמו משרתי הקבע. עוד קובעת ההחלטה כי תוקם וועדת מעקב בהרכב נציג נציבות שירות המדינה, נציג אגף התקציבים במשרד האוצר והנציגים אשר ייבחרו על ידי שר הפנים, שמתפקידה יהיה לעקוב אחר השינויים אשר יחולו בשכר בצה"ל, ולקבוע כיצד להחילם על השכר בXXX ובZZZZ.

30. בהליך ס"ע 28000-06-10 (ניתן ביום 24.6.2017 ופורסם בנבו) הדין בעניינם של שוטרים וסוהרים בפועל ובגמלאות, קבע בית הדין האזורי לעבודה בפסק דינו כי בהתאם להחלטה ש/33 המפורטת לעיל, תפקידה של ועדת המעקב הוגדר באופן מפורש: לעקוב אחר השינויים אשר יחולו בשכר בצה"ל, ולקבוע כיצד להחילם על השכר במסגרת ישראל ובשב"ס.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 19-04-28952 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

מכאן, שאין לוועדת המעקב הסמכות להרהר אחרי החלטת הממשלה ולהחליט האם להחילה על שכר השוטרים והסוהרים אם לא, אלא הסמכות היא לקבוע כיצד להחילה. בית הדין קבע כי אי יישומה של ההחלטה על ידי המדינה הוא מצב שלא ניתן לקבלו וכי יש להחיל את תשלום התוספת בשינויים המחויבים אף על השוטרים והסוהרים (הן הפעילים והן הגמלאים).

31. עוד קבע בית הדין האזורי לעבודה שם כי יש להשיב את עניינם של השוטרים והסוהרים בנוגע להשוואת שכרם כאמור בהחלטת הממשלה לדיון מחדש בפני ועדת המעקב, אשר תדון כיצד ליישם בפועל את החלטת התוספת על השוטרים והסוהרים, לרבות הגמלאים, ובין היתר, תדון הוועדה במועד שממנו יש להחיל את התוספת.

המדינה הגישה ערעור על פסק הדין והשוטרים הגישו ערעור שכנגד.

32. לאחר מתן פסקי דין נוספים בעניינם של השוטרים ומשרתי שירותי הביטחון בבתי הדין האזוריים אשר אף עליהם הוגשו ערעורים לבית הדין הארצי ולבית המשפט העליון, התקיימו הליכי הידברות בין הגורמים הרלוונטיים להליכים השונים ואף בעניינם של השוטרים והסוהרים. כתוצאה מהליכי הידברות אלה, ביום 18.11.2018 התקבלה החלטת ממשלה (להלן- **החלטה 4280**), במסגרתה אושר הסדר כולל לפתרון המחלוקת והוסכם על תשלום תוספת העדר ביטחון תעסוקתי על השוטרים, גמלאי המשטרה, הסוהרים, גמלאי הסוהרים וכן גמלאי שירות הביטחון אשר פרשו לפני יום 30.4.2016 או לשאיריהם או יורשיהם.

33. ביום 13.2.2019 התקבלה החלטת ועדת המעקב, אשר החליטה על החלטת שינויים בשכר השוטרים והסוהרים עקב החלטה 4280. בהחלטה נקבע אופן תשלום התוספת, עת במקביל לתשלום התוספת הוחלט על הפחתה ועדכון של תוספות אחרות, אשר חלו בהן שינויים בשכר משרתי הקבע בצה"ל על רקע תשלום התוספת.

34. ביום 27.3.2019 נתן בית הדין הארצי לעבודה תוקף של פסק דין להסכם הפשרה בין השוטרים והסוהרים למדינה ולפיו יחולו ההסדרים שעוגנו בהחלטות הממשלה 4280 והחלטת הממשלה 4509 אשר אימצה את החלטת ועדת המעקב, במסגרתן אושר הסדר כולל לפתרון המחלוקת בין הצדדים בסוגיית תשלום התוספת לשוטרים סוהרים בפועל וכן לשוטרים וסוהרים בגמלאות אשר פרשו לפני יום 30.4.2016, או לשאיריהם או יורשיהם. (ע"ע 16385-08-17 מדינת ישראל – רפ"ק פני צרויה).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 19-04-28952 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

- לפיכך החל משנת 2019 משולמת התוספת לשוטרים פעילים וגמלאים כאשר התשלום בגין תקופות העבר, לפני שנת 2019, ישולם בשנת 2021 בהתאם להסדר התשלומים שנקבע בין הצדדים להליכים שם.
35. מכל האמור לעיל עולה כי זכותם של השוטרים והסוהרים, וכן גמלאי השירות, לתוספת היעדר קביעות מקורה בהחלטת הממשלה ש/33 מיום 22.1.1979. התוספת אמורה הייתה להשתלם לשוטרים (כמו גם לסוהרים) פעילים בעת שירותם וכחלק משכרם הרגיל והקובע ולגמלאים כחלק מהגמלה וזאת החל משנת 2006/2007.
36. החל משנת 2019 מקבל התובע תוספת זו לגמלתו במסגרת תשלום הגמלה החודשית וכן עתיד הוא לקבל את הפרשי הגמלה הרטרואקטיביים.
37. משסכומים אלו משולמים לתובע בגין שירותו בXXX, כחלק מהגמלה לה הוא זכאי עקב שירותו בXXX, שירות אשר התבצע כולו במהלך חיי הנישואין, זכאית הנתבעת למחצית כל הסכומים שהתובע זכאי לקבל בגין שירותו בXXX וכן לתשלומים הרטרואקטיביים שכן זו מהווה חלק מגמלתו של התובע המשולמת לו בגין תקופת שירותו בXXX שכאמור, אין מחלוקת שהתרחש במהלך החיים המשותפים.
38. התובע טוען כי מאחר והתוספת משולמת לו אחר המועד הקובע הרי שהנתבעת אינה זכאית למחצית מתשלום התוספת, הן זו המשולמת באופן שוטף והן בגין התשלום הרטרואקטיבי שעתיד התובע לקבל.
- התובע טוען כי למעשה זכותו לתשלום התוספת התגבשה בשנת 2006, המועד בו התגבשו הסיכומים בין משרד האוצר לבין צה"ל בדבר תשלום תוספת היעדר קביעות, היינו - לאחר המועד הקובע ומשכך הנתבעת אינה זכאית למחציתה.
39. אין בידי לקבל טענת התובע לפיה זכותו התגבשה בשנת 2006 לאחר גירושי הצדדים או כי הנתבעת אינה זכאית למחצית מהגמלה.
- ראשית,** זכאותו של התובע, כמו של יתר XXX התגבשה עוד בשנת 1979 עם קבלת החלטת הממשלה על השוואת שכר השוטרים והסוהרים למשרתי הקבע בצה"ל.
- שנית,** הגם שרק בשנת 2006 סוכם על תשלום תוספת היעדר קביעות למשרתים בכוחות הביטחון השונים, התובע זכאי לתוספת זאת אך ורק בגין שירותו בXXX, שירות אותו ביצע

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 19-04-28952 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

במלואו בזמן היותו נשוי לנתבעת. לפיכך, גם אם תמצה לומר כי החלטת הממשלה משנת 2006 היא הקובעת, כפי שטוען התובע, הרי לאור העובדה כי זכותו לתשלום התוספת התגבשה עקב שירותו בXXX ובגין תקופת שירותו בXXX, שירות אשר כאמור בוצע בעת שהיה התובע נשוי לנתבעת הרי שהנתבעת זכאית למחצית משיעור התוספת המשולמת לתובע, לרבות התשלומים הרטרואקטיביים בגין שירותו בXXX.

ראה לעניין זה תמ"ש 22554/03 פלוני נ' אלמוני מיום 06.7.06 :

"הזכות למענק היובל אומנם מתגבשת בחלוף תקופת עבודה של 40 שנה ואולם רגליה נטועות בתקופת הזמן שקדמה לה. ניתן להגדירה כזכות הצומחת במהלך השנים – תחילתה בזרע הנטמן במועדת תחילת העבודה, הזכות מכה שורשים במהלך שנות העבודה ופרייה מבשיל בחלוף התקופה. הפרי לא יוכל להבשיל אלמלא ניטע הזרע ואלמלא צמחו השורשים לאורך השנים. הנתבע לא יכול להתעלם מתרומתה של התובעת לצמיחתה של הזכות, היא סייעה לו, עמדה לצידו, גידלה יחד עימו את ילדיו ונשאה יחד עימו בעול משק הבית. הושטת כתף זו היא הדשן בזכותו הבשיל הפרי. לא ניתן להתעלם מתרומתה זו של התובעת ולקבוע כי גם בלעדיה היה מצליח הנתבע להתמיד בעבודתו. לפיכך, לטעמי הזכות לקבל את מענק היובל הנה בגדר "זכות שנוצרה במהלך הנישואין" ובהתאם להוראת סעיף 5 להסכם על הצדדים לחלוק בזכות זו גם אם לא נזכרה במפורש בהסכם."

וכן תמ"ש (ת"א) 42338-03-10 מיום 16.3.2011, כב' השופט נפתלי שילה.

סוף דבר

40. לאור כל האמור לעיל תביעת התובע בשתי הסוגיות נדחית.

התובע יישא בהוצאות הנתבעת בסך של 20,000 ₪ אשר ישולמו תוך 30 יום.
ככל שלא ישולם הסכום במועד יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית מיום מתן פסק הדין ועד ליום התשלום בפועל.

פסק הדין ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים ותיקוני הגהה.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 19-04-28952 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7

ניתן היום, ח' אלול תשפ"א, 16 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

אפרת ונקרט, שופטת

8
9
10
11